Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΒΕΤΣΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ου Σχεδίου Πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ νὰ προτείνω ὅπως τοῦτο ὑποβληθῆ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου Βασ. Διατάγματος. Μετὰ ταῦτα θέλει ὑποβληθῆ ὑμῖν, ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, σχέδιον λεπτομερὲς δι' ἑκάστην περιοχὴν ἐντὸς τοῦ Σχεδίου.

Πρὶν ἢ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τοῦ νέου σχεδίου πόλεως, θεωρῶ σκόπιμον ὅπως ἀναφέρω ὀλίγα τινὰ διὰ τὰ πολεοδομικὰ προβλήματα ἅτινα τίθενται ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πόλεώς μας καὶ διὰ τὰς ἀκολουθηθείσας πρὸς ἐπίλυσιν αὐτῶν κατευθύνσεις.

Αἱ Πάτραι, ὅταν ἐξεκίνησαν μαζὶ μὲ τὸ ἐλευθερωθὲν ἔθνος εἰς τὴν πορείαν τοῦ ἀνεξαρτήτου βίου, ἠριθμουν μόνον 4.000 κατοίκων. Καὶ σήμερον ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ὑπερβαίνει τὰς 100.000 κατοίκων. Τοῦτο εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προόδου, εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσαν τὰ τέκνα τῶν Πατρῶν καὶ τῆς περιξ περιφερείας αὐτῶν, ἀξιοποιήσαντα τὰ φυσικὰ προσόντα τῆς πόλεως ὡς κέντρου θαλασσίων καὶ χερσαίων συγκοινωνιῶν καὶ ὡς ἑστίας ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Α' ἐξέλιξις τοῦ πληθυσμοῦ (βάσει τῶν ἀπογραφῶν)

1920	52.174
1928	61.278
1940	62.275
1951	79.014
1960	100.000

(Καθ' ὑπολογισμὸν)

Σήμερον αἱ Πάτραι εἶναι ἡ τετάρτη πόλις τῆς Ἑλλάδος μὲ προοπτικὴν μεγάλης ἀναπτύξεως. Θὰ εἶναι ἡ πόλις τῶν 200.000 κατοίκων κατὰ τὴν δευτέραν μεθ' ἡμᾶς γενεάν.

Σήμερον αἱ Πάτραι εἶναι ὁ δεύτερος λιμὴν τῆς Ἑλλάδος, ὑπερτερῶν εἰς ναυτιλιακὴν κίνησιν, ἄσκει τὴν ἐπισήμων στατιστικῶν, ὄχι μόνον τὸ Ἡράκλειον καὶ τὸν Βόλον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην.

Β) Ναυτιλιακὴ κίνησις Πατρῶν (εἰς χιλιάδας τοννοχιλιομ.) βάσει στοιχείων Ἐθν. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

	1956	1957	1958
Πειραιεὺς	7.775	8 263	9.760
Πάτραι	1.752	1.745	1.804
Θεσσαλονίκη	1 054	1.125	1.255
Ἡράκλειον	828	821	1.189
Βόλος	558	590	696

Εἶναι ἐπίσης ἡ σπουδαιοτέρα πόλις τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, μία δὲ τῶν ἀξιολογωτέρων ἐν τῇ χώρᾳ ἐν γένει ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς καὶ τουριστικῆς.

Μία τοιαύτη πόλις ἐπιβάλλεται ὅπως ἀναπτυχθῆ βάσει σχεδίου ἀντικοπκινομένου πρὸς τὰς σημερινὰς ἐπιστημονικὰς ἀντιλήψεις. Θαυμάζαμεν μὲν τὸ παλαιὸν σχέδιον τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, μὲ τὰς παραλλήλους καὶ καθέτους πρὸς τὴν παραλίαν ὁδούς, ἀλλὰ ἡ σημερινὴ πολεοδομία δὲν ἀκολουθεῖ τὸ ἀσφυκτικὸν σύστημα τῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων. Σχεδιάζει τὰς πόλεις βάσει τῶν νευτεριστικῶν ἀντιλήψεων, μὲ ἐπαρκεῖς χώρους πρασίνου καὶ ὑπαίθρου, μὲ νέου τύπου ρυθμοὺς κλπ. Κυρίως, ὅμως, ἦτο ἐπεῖγον νὰ ὑπάρξῃ νέον σχέδιον πόλεως διὰ τὰς ἀναπτυσσομένας περιοχάς, ἵνα παύσῃ ἡ οἰκοδομικὴ ἀναρχία, τὴν ὁποίαν ἐνεθάρρυνε, δυστυχῶς, ἡ Ἐλλειψις μερίμνης ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, κατὰ τὸ παρελθόν, διὰ τὴν ὁμαλὴν ἀνάπτυξιν καὶ λειτουργίαν τῆς πόλεως. Διὰ τοῦτο καὶ εἶχον δηλώσει πρὸς τὸν πατραϊκὸν λαόν, ἀναπτύσσων τὸ πρόγραμμά μου, τὴν 29ην Μαρτίου 1959: «φρονῶ μου θὰ εἶναι νὰ περαιωθῇ τὸ ταχύτερον ἡ σύνταξις τοῦ σχεδίου Πόλεως, ὥστε νὰ παύσῃ ἡ τραγελαφικὴ καὶ ἐπιζήμιὰ ἄνευ σχεδίου ἐπέκτασις τῆς πόλεως». Χαίρω δέ, διότι σήμερον, μὲ τὴν συμπλήρωσιν ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίας μου εἰς τὴν πόλιν, εἰμαι εἰς θέσιν νὰ φέρω ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν ὑμῶν εἰς τὰς βασικὰς του γραμμὰς τὸ σχέδιον πόλεως.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Σχεδίου τούτου οἱ πολεοδόμοι τοῦ Δήμου κ. κ. Μιλτ. Δάλλας καὶ Γεώργ. Ἀναγνωστόπουλος εἶχον ν' ἀντιμετωπίσουν ποικίλα προβλήματα, κυρίως δὲ τὸ πληθυσμιακόν, τὸ κυκλοφοριακόν, τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ οἰκονομικόν.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ πληθυσμιακοῦ προβλήματος, πλὴν τῆς προβλέψεως διὰ τὴν πορείαν ἀναπτύξεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἔδει νὰ ἐξετασθῇ ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ εἶδος τῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἡ δυνατότης ἐγκαταστάσεως. Σήμερον ἡ πόλις διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: τὸ πεδινόν, ἤτοι τὴν νέαν πόλεως, ὅπερ καὶ δὲν εἶναι τὸ ὀγιεινότερον, καὶ τὸ περὶ τὰς ὑπωρείας τοῦ λόφου, τὸ τῆς παλαιᾶς πόλεως ἡ ὁποία περιστοίχεσε τὸ φρούριον. Καὶ τὸ μὲν τμῆμα τῆς νέας πόλεως, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὸν σημερινὸν κεντρικὸν πυρῆνα τῶν λειτουργιῶν της, δὲν ὑφίσταται διὰ τοῦ νέου σχεδίου σημαντικὴν μεταβολήν, πλὴν ὡρισμένων προβλεπομένων διαπλατύνσεων κεντρικῶν ἀρτηριῶν. Σήμερον τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς πόλεως εἶναι στατικόν, κυρίως λόγῳ τοῦ ἐνοικιοστασίου, προβλέπεται ὅμως ὅτι θ' ἀποκτήσῃ ἔτι μεγαλυτέραν πυκνότητα πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία καὶ ἀντιμετωπίζεται διὰ τῶν νέων ρυθμοτμικῶν προβλέψεων. Τὸ δὲ παλαιὸν τμῆμα τῆς πόλεως θὰ ἀνισχυθῇ διὰ τοῦ νέου σχεδίου ἵνα ἀναπτυχθῇ, ἰδίως εἰς τὰς ἄκρας τοῦ σχεδίου ἐντασσομένας περιοχάς. Ἐκεῖ λαμβάνονται ὅλα τὰ μέτρα διὰ μίαν σύγχρονον ἀνάπτυξιν καὶ ἐξέλιξιν. Περαιτέρω θέλω ἀναφέρει ὀλίγα χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα περὶ τῶν προβλέψεων τὰς ὁποίας κάμνουν οἱ πολεοδόμοι διὰ τὴν μελλοντικὴν μείζονα πόλιν τῶν Πατρῶν.

Ὡς πρὸς τὸ κυκλοφοριακὸν πρόβλημα, τοῦτο ἔχει ἐπὶ μέρους προσωρινὴν κινήσεως αὐτοκινήτου, τὴς ὑπεραστικῆς τοιαύτης τῆς λιμενικῆς κινήσεως, τῆς σιδηροδρομικῆς καὶ εἰδικῶς τῆς διακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τοὺς χώρους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ. Τάσις τῶν πολεοδόμων μας ὑπῆρξεν ἡ χάραξις ἑνὸς κεντρικοῦ κυκλοφοριακοῦ δικτύου ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ ἐξυπηρετοῦνται αἱ μικρότεραι συνοικιακαὶ ἀρτηρίαι. Διὰ τὴν χάραξιν τοῦ δικτύου τούτου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τῆς πληθυσιακῆς κινήσεως διὰ τῶν διαφόρων λεωφορειακῶν γραμμῶν.

Γ) Διακίνησις πληθυσμοῦ πόλεως Πατρῶν (ἀριθμοὶ 1958) διὰ τῶν διαφόρων λεωφορειακῶν γραμμῶν.	
Γεωργικὴ Σχολὴ —πλατεῖα Ἐλευθερίας	390.000
Στάδιον — Σύνορα	250.000
Πλ. "Ολγας — Ἀρόη	30.000
Πάτραι— Ρίον	70.000
Πάτραι— Ἄϊγιον	10.000
Πάτραι—Βραχνέϊκα κλπ.	100.000
Πάτραι— Ἐγλυκὰς	12.000
Μονὴ Γηροκομείου	8.000
Πάτραι—Σαραβάλι κλπ	40.000
Πάτραι —Ζαροιχλέϊκα	6.000
Πάτραι —Ὀφρυὰ	13.000

Κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν διδομένων εἰς τὸ κυκλοφοριακὸν πρόβλημα λύσεων εἶναι ὁ σαφὴς διαχωρισμὸς τῆς αὐτοκινητικῆς κινήσεως εἰς ἀστικὴν καὶ ὑπεραστικήν. Ἤδη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σώματος τῆς 17ης Μαΐου ἐ. ἔ. μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξω τοὺς σοβαροὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐπεβάλλετο ἡ χάραξις τῆς ὑπεραστικῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἐφαπτομενικὰ πρὸς τὴν πόλιν, ἀνατολικῶς ταύτης. Σήμερον ἁπλῶς θὰ σημειώσω ὅτι ἡ χάραξις τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ σχεδιαγράμματος, ἀκολουθεῖ τὴν καλυτέραν δυνατὴν πορείαν. Εἶναι χάραξις μὲ ἀνοικτὰς καμπύλας καὶ εὐθυγραμμίας. Ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ Προαστίου βαίνει ἐν εὐθυγραμμίᾳ μέχρι τῆς διασταυρώσεως ὁδοῦ Ἁγίας Σοφίας, ὅπου ὁ προβλεπόμενος κόμβος εἰσόδου εἰς τὴν πόλιν. Ἐκ τοῦ σημείου τούτου τείνει δι' ἐλαφρᾶς καμπύλης πρὸς τὸ φρούριον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον διέρχεται διὰ δύο μικρῶν σηράγγων. Ἐκεῖθεν διὰ τῆς ὁδοῦ Παπαδιαμαντοπούλου παρακάμπτει τὸν ναὸν Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ εὐθυγράμμως διέρχεται ὀπισθεν τῶν Ἐργατικῶν Κατοικιῶν, περαιτέρω δὲ συναντᾶται μετὰ τῆς ὑφισταμένης ὁδοῦ, ὅπου καὶ θὰ γίνῃ ὁ ἕτερος κόμβος. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὁδοῦ διέρχεται ἐκ περιοχῶν ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἰδιοκτησίαι ἰδιωτῶν ἀπαλλοτριωτέαι, ἑπομένως δὲν δημιουργεῖ ἀναστάτωσιν κοινωνικήν. Εἰς μερικὰ σημεῖα διέρχεται ἐκ περιοχῶν κατοικιῶν ἐὰν τελοῦς ἀξίας καὶ κακῶν συνθηκῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνῃ ἐξυγίανσις τῆ πόλεως.

Ἡ τοιαύτη χάραξις τῆς ὁδοῦ, ὡς θέλετε ἀντιληφθῆ ἐκ τοῦ σχεδιαγράμματος, δημιουργεῖ ἕνα νέον ἄξονα τῆς πόλεως, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ πόλις θὰ προσέλλῃ μεγαλοπρεπῶς καὶ θὰ δημιουργῇ τάσιν ἐπισκέψεως αὐτῆς ἐκ τῶν διερχομένων ταξιδιωτῶν. Ἀφ' ἑτέρου ἡ προσπέλασις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Φρουρίου θὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Φρουρίου, εἰς τὴν ὁποίαν πάντοτε μὲν ὁ Δῆμος ἀπέβλεπε, ἐγὼ δὲ θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ προγραμματίσω διὰ σειρᾶς μέτρων, ἐν δέοντι χρόνῳ.

Ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τοιαύτην λύσιν τοῦ θέματος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ, δημιουργοῦνται διὰ τοῦ Σχεδίου τρεῖς ἄξονες βασικῆς ἀρτηριακῆς κυκλοφορίας πλέον ἑκατὸν τοῖς ἑκατόν.

—Ὅλες οἱ παραθαλάσσιες περιοχὲς καὶ κυρίως ὅπου ὑπάρχουν πλάζ μὲ κέντρα γεμίζουν ἀσφυκτικῶς ἀπὸ λουομένους.

—Μὲ τὴν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν δὲ δρομολόγησιν πλωτῶν μέσων προβλέπεται ζωηρὰ ἡ κίνησις καὶ κατὰ τὰς θραδυνὰς ὥρας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑπενθυμίζεται, ὅτι τὸ Κεντρικὸν Λιμεναρχεῖον δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰς ἀνακοινώσεις πρὸς τοὺς λουομένους διὰ τὴν μὴ κολύμβησιν εἰς περιοχὰς ὅπου ἐκχύνονται ἀόθροι, ἀλλὰ θὰ πρέπει δι' ὀργάνων του ἐπιτοπίως μεταβαίνοντων νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἐξ ἀγνοίας ἐπιμένοντας.

—Ζωηρὰ κίνησις τροχοφόρων παρατηρεῖται ἰδίως κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς καὶ θραδυνὰς ὥρας εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Κανάρη καὶ Γερακωστοπούλου.

—Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος ἡ παρουσία κατὰ τὰ διαστήματα αὐτὰ ἑνὸς τροχονόμου.

—Παρακαλεῖται τὸ Τμῆμα Τροχαίας νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

—Λόγω ἀνασκαφῶν ὑπὸ συνεργείων τοῦ ΟΤΕ τῶν καθέτων πρὸς τὴν "Ελληνος Στρατιώτου ὁδῶν, ὅλα τὰ τροχοφόρα διέρχονται διὰ τῶν ὁδῶν Ἁγίας Σοφίας — Κωνσταντινουπόλεως, μὲ ἀποτέλεσμα σύνωφα σκόνης νὰ κατακλύζουν τὰς οἰκίας.

—Παρακαλεῖται ἡ ἁρμοδία Δημοτικὴ Ὑπηρεσία πρὸς τὴν ὁποίαν ἀλλωστε ἐγένοντο σχετικὰ παράπονα, ὅπως φροντίζῃ διὰ τὸ κατάθεμα τῶν ὁδῶν αὐτῶν πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ.

—Κάποτε θὰ πρέπει ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ ὑψ ἐξωραϊσμὸν τῆς πλατείας Παντοκράτορος.

—Νομίζομεν ὅτι πρὸ μηνῶν εἶχον δοθῆ μερικὲς ὑποσχέσεις χωρὶς τελικῶς νὰ πραγματοποιηθοῦν.

—Καὶ ὅμως θὰ μποροῦσε νὰ δημιουργηθῇ ἐκεῖ ἕνα θαυμάσιο μικρὸ Πάρκο, τὸ ὁποῖον θὰ προσδώσῃ ἰδιαιτέραν αἴγλην εἰς τὸν παραπλεύρως ἱσταρικὸν ναὸν τοῦ Παντοκράτορος.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ, ΚΑΛΤΣΕΣ, ΦΑΝΕΛΛΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΠΑΝΤΟΠΩΛΩΝ κλπ. εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Ἀποθήκη

ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Γερακωστοπούλου 40

Μικρὰ νέα

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ 'ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ'

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὰς κάτωθι ἐπιστολάς :

Ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, εἰς ἀπάντησιν ὀχολίου συνεργάτου μας, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα ἐν πολλοῖς φαίνεται ὅτι παρεξηγήθη ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους τῆς Ἑταιρίας. τὸ ἔργον τῆς ὁποίας ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι, ὄντως, ὄχι μόνον πολιτισμόν, ἀλλὰ καὶ γόγενὴς ἐκδήλωσις πολιτισμοῦ.

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας τῆς 30ης Μαΐου 1960, ὁ συνεργάτης σᾶς κ. Δ. Κοτόρτσης, ἀσχολεῖται ὅλως ἀνεδαφικῶς καὶ ἀνεπικαίρως μὲ τὸ θέμα «Νεκροταφεῖον Ζώων» καὶ διατυπώνει κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἢ ἠθελημένως παραδλέπων τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος. Ἐὰν ὁ καλὸς συνεργάτης σας ἐδιάβαζεν ἐφημερίδας καθημερινῶς, θὰ ἔβλεπεν τὴν παρὰ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας δοθεῖσαν ἀπάντησιν εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν «περὶ ἱδρύσεως νεκροταφείου ζώων» ἤτις εἴδησις προεκάλεσεν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ συνεργάτου σας.

Ὅθεν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψει σας τὰ ἐξῆς στοιχεῖα ἀφορῶντα τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα:

Ἡ ἐν Βιέννῃ ἀποθιώσασα μεγάλη φιλάνθρωπος Εἰρήνη Λασκαρίδου, ἥτις ἐν ζωῇ ἐπέδειξεν τεράστιον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ διαφόρων κοινωφελῶν σκοπῶν. Ἰδία δὲ ὑπὲρ τῶν τυφλῶν, μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ διὰ διαφόρους φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς κληροδοτημάτων ἄτινα κατέλειπεν, ἀφῆκεν καὶ τὸ ποσὸν τῶν 50.000 κῶς ἀπαρχὴν ἐγκαταστάσεως (μὲ τὴν ἐοήθειαν τῶν Δήμων) νεκροταφείου ζώων, ἵνα τοῦτο ἀποτελέσῃ τεκμήριον πολιτισμοῦ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώνουν τὴν συμπαθῆ ἀνάμνησιν ποῦ κρατοῦν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς συντρόφους ἐνὸς τμήματος τῆς ζωῆς των, ὡς γράφει ἐις τὴν διαθήκην της.

Ἡ Ἑταιρία Προστασίας τῶν ζώων γνωρίζουσα τὰ μεγαλοπρεπῆ παρόμοια ἱδρύματα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰς πεπολιτισμένας χώρας, ἀλλ' ἔχουσα παραλλήλως σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, ἐζήτησεν πράγματι ἀπὸ τὸν Δῆμον τὴν παραχώρησιν ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν ἀκαλλιεργήτων καὶ ἀχρησιμοποιήτων κοινοχρήστων χώρων, ἵνα τὸν μεταβάλῃ διαθέτουσα τὸ ἐκ κληροδοτήματος ὡς ἀνω ποσὸν εἰς ἀνοικτὸν πάρκον περιεφραγμένον διὰ χαμηλοῦ κιγκλιδώματος, ἐφωδιασμένον διὰ θρανίων πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν περιπατητῶν, προσιτὸν καὶ ἐλεύθερον εἰς πάντας καὶ νὰ ἀναλάδῃ τὴν καλλιέργειαν καὶ συντήρησιν τοῦ οὕτω διαμορφωθησομένου «κήπου τῶν ζώων» καὶ σὺχὶ «νεκροταφείου» ὑπὸ τὴν κρατοῦσαν ἔννοιαν, εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου παραπλησίου τοῦ ὅρου τῆς διαθήκης ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἄλλως τὸ κληροδότημα τοῦτο.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων σᾶς πληροφοροῦμεν κ. Διευθυντά, ὅτι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀνθρωπίνου πληθυσμοῦ καὶ τὴν περιφρούρησιν τῆς Δημοσίας Ὑγείας, ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία ἐνήργησεν διὰ τῶν τριῶν περιοδευόντων Ἰατρείων της ἄνω τῶν 300.000 (τριακοσίων χιλιάδων) ἀντιλυσσικοὺς ἐμβολιασμοὺς εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. "Ηδη δέ, τὸ 30ον περιοδεῦον Ἰατρεῖον μας ἀποτελοῦμενον ἀπὸ κτηνίατρον, ὑφηθὸν νοσοκόμον καὶ ὁδηγὸν τοῦ αὐτοκινήτου, εὑρίσκεται ἀπὸ 8ης Μαΐου 1960 εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας ὅπου διενεργεῖ διὰ δευτέραν φορὰν ἀντιλυσσικοὺς ἐμβολιασμοὺς τῶν κυνῶν ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ σας, πρόκειται δὲ νὰ περατώσῃ τὸ αὐτόθι ἔργον του περὶ τὰ τέλη τρέχοντος μηνός. Καὶ πρὸ τριετίας, συγκεκριμένως ἀπὸ 23)9)1957 ἕως 31)12)57, τὸ ἴδιον συνεργεῖον μας περιῆλθεν 175 πόλεις καὶ χωρία τοῦ Νομοῦ σας καὶ ἐνεβολίασεν 13.199 κύνας.

Εἰδικώτερον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 καὶ ἐντεῦθεν περιοδευνεζήγησαν πλέον τῶν 28.000 ἀδέσποτοι κύνες καὶ παρεσχέθη νοσηλεία εἰς πλέον τῶν 30.000 ἀσθενούντων ζώων.

Ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων προσπαθειῶν τῆς ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων εἶναι ὅτι τὰ κρούσματα λύσσης περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, εἰς δὲ τὴν περιφέρειαν τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐξέλειπον παντελῶς κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν.

Περὶ τούτου μαρτυροῦν δύο ἐπίσημοι ἐκθέσεις τοῦ Δημοσίου Λυσσιατρείου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, ἀποσπάσματα τῶν ὁποίων παραθέτομεν εὐθὺς ἀμέσως:

ΕΚΘΕΣΙΣ 1958

Οὐδέποτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπερτεσσαρακονταετοῦς λειτουργίας τοῦ Δημοσίου Λυσσιατρείου ἐπαρουσιάσθη ἔτος ἄνευ λύσσης εἰς Ἀθήνας. Τοῦτο προφανῶς ἐπετεύχθη διὰ τοῦ αὐστηροῦ ἐλέγχου τῶν ἐμφανιζομένων κρουσμάτων λύσσης ὑπὸ τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τοῦ θεσπισθέντος ἀντιλυσσικοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν κυνῶν καὶ τῆς περιουλλογῆς τῶν ἀδεσπότων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων».

ΕΚΘΕΣΙΣ 1959

Ἡ περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν (τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης) παρουσίαζε εἰς τὸ παρελθὸν τὰ περισσότερα κρούσματα λύσσης (ἐπὶ κυνῶν καὶ γαλῶν), ἐν συγκρίσει μὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. "Ηδη χάρις εἰς τὴν ἀρίστην συνεργασίαν τοῦ Δημοσίου Λυσσιατρείου μετὰ τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῆς συνδρομῆς τῆς Ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων, ἡ λύσσα ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958.

Διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς

Ἑταιρία Προστασίας τῶν Ζώων
Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ι ΗΛΙΑΣΚΟΣ
Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Α. ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

ΔΑΚΡΥΖΟΥΣΑ ΕΙΚΩΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μετὰ θλίψεως πολλῆς ἀνέγνων εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα Ὑμῶν τῆς ἀπὸ 4ης Ἀπριλίου 1960, ὀρθολογιστικὴν τινα ἐπιστολὴν τοῦ συνεργάτου τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος κ. Νικολάου Σ. Παναγιωτοπούλου. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ χάριν τῆς ἀληθείας νὰ παρεβιάσω τὴν ἐυγγενείαν μου μετὰ τοῦ κ. Ν. Π., προκειμένου νὰ ἀποκαταστήσω τὴν πραγματικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων ἀναφορικῶς πρὸς τὰς δακρυρροούσας εἰκόνας τῆς Θεοτόκου ἐν Λόγκ Ἄϊλαν τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ δύο ταῦτα καταπληκτικὰ ἄμα καὶ συγκλονιστικὰ γεγονότα δακρύσαντες Ἱερῶν εἰκόνων, ἃς γνωρίζῃ ὁ κ Ν Σ Π προυκάλεσαν ἐαθυτάτην αἴσθησιν οὐχὶ μόνον μεταξὺ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστεπωνύμου πληρώματος, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ πρῶτον ἐξυδηλώθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁμογενοῦς κ. Κατσούνη, τὴν 16ην Μαρτίου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ.κ Ἰάκωβος εἰδοποιηθεὶς ἐπεσκέφθη τὴν οἰκίαν τοῦ ὁμογενοῦς ἐν ἐαθυτάτῃ συγκινήσει καὶ διεπίστωσε αὐτοπροσώπως τὸ γεγονὸς διατάξας τὴν εἰς τὸν Νεὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου μεταφορὰν ταύτης.

Μετὰ παρέλευσιν σχεδὸν μηνὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου θαύματος, δευτέρα εἰκὼν τῆς Παναγίας ἐν ὁμογενεῖ καὶ πάλιν οἰκίᾳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἤρχισε νὰ δακρυρροῇ, τὴν φορὰν ταύτην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν. Πρόκειται περὶ λιθογραφικοῦ ἀντιτύπου τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει φυλασσομένης θαυματουργοῦ εἰκόνος Παναγίας Πορταϊτίσσης.

Τὸ δεύτερον τοῦτο γεγονός, σημειωθὲν τὴν 12ην Ἀπριλίου κατὰ τὴν Μ. Τρίτην ἀπεκορύφωσε τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν κατάπληξιν τοῦ εὐσεβοῦς Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ, Ἔχει δὲ ἀποσπάσει τὴν προσοχὴν ἑκατοντάδων δημοσιογράφων, φωτορεπόρτες καὶ ἀπεσταλμένων τῆς τηλεοράσεως, οἵτινες καὶ ἀπεθανάτισαν τὸ ἀνερμήνευτον τοῦτο σημεῖον. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, ὡς μοὶ εἶπεν πρὸ ἑνὸς μηνὸς παρηκολούθησε δύο ὥρας περίπου τὴν δακρυρροοῦσαν Παρθένον, διαπιστώσας ἰδίοις ὄμμασι καὶ τὸ θαῦμα τοῦτο.

Ἀμερικανοὶ εἰδικοί, οἵτινες ἔλαβον δείγματα τῶν δακρύων καὶ τὰ ἐξήτασαν χημικῶς ἐδήλωσαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἔχοντα τὴν σύστασιν ἀνθρωπίνων δακρύων, διότι ἐμπεριέχουν ἐλαιώδεις οὐσίας, ἐλάχιστα ἴχνη χλωριούχου ἀσβεστίου καὶ καθόλου νιτρογενεῖς συνθέσεις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δάκρυα.

Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς σταματᾶ εἰς παρομοίας περιπτώσεις κ. Ν. Σ. Π. καὶ μόνον ἡ ἀγνὴ ψυχὴ εἰς στιγμὰς ἱερῶν της ἐξάρσεων καὶ ἐνοράσεως δύναται, νὰ συλλάβῃ τὸ μέγεθος τοῦ μεγαλείου, ὄχι μόνον ἀπὸ ὀρθοδόξου πλευρᾶς, ἀλλ' ἔτι γενικώτερον. Διότι εἴτε ὡς «σημεῖον», ὡς τὸ ἐχαρακτήρισεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μία ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἐποχήν μας. "Οτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται τῆ Θεομητορικῆς Ἁγιότητος, εἴτε ὡς σημεῖα χαρᾶς εἴτε ὡς σημεῖα πόνου, ἀφοροῦν εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Τὰ γεγονὸς ὅτι καὶ πάλιν ὀρθόδοξος εἰκὼν θαυματουργεῖ ἀποδεικνύει τὴν μεμαρτυρημένην ἱστορικὴν καὶ θείαν ἀλήθειαν τῆς ἁγιότητος, τὴν ὁποίαν περικλείει τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ἀπεικονίσεως τῆς Ἁγιότητος. Ἡ Ὀρθόδοξος ἱερὰ εἰκών.

Καὶ ὅμως δακρύζουν αἱ εἰκόνες κ. Ν. Σ. Π

Εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τὴν φι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν ὅην σελίδα

ΑΘΑΝ. ΣΦ